

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdaja slovensko tiskovno društvo

FRANK SAKSER, predsednik

VIKTOR VALJAVEC, tajnik

Inkorporirano v državi New York,

dne 11. julija 1906.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
Za Evropo, za vse leto 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " četr leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in vremeni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued every day, except Sundays and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Incorporated under the laws of the

State of New York.

Advertisement on agreement.

Za oglaške do deset vrstic se plača 30 centov.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne natisnje.

Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order.

Pri spremembam k rabi na naročnikov rosimo, da se nam tudi prepišete bivališče naznani, da hitreje najdemo avlovnika. Dopisom in pošiljatvam narecite naslov:

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon 1279 Rector.

Povišanja plače.

Najboljši dokaz, da živimo v kar najboljših časih in dobrih gmočnih razmerah, je dejstvo, da že dolgo časa ni prišlo do kakega večjega strajka v Zjednjenevih državah. Tudi sedaj ne moremo poročati o kakem večjem strajku, pač pa prihajajo iz vseh krajev širše nam domovine vesti, oziroma pritožbe radi pomanjkanja delavstva, in sicer ne le same o pomanjkanju neupravičenih delavcev, katerih od žetve vedno primanjkuje, temveč tudi rokodelcev je vedno in povsod pre malo. Ta industrijski mir je brez dvomno posledica vsestranske obrite prospere. Skoraj vsa obrtna podjetja imajo toliko naročil, da se dela v tovarnah dan in noč. Radi tega je pod podjetnikom in deodajalem tudi na tem ležeče, da si zagotove industrijski mir in tako se te dni razina velika podjetja prostovoljno povlačila plače svojim vslužbenecem. Pennsylvania zelenjava je odredila, da dobe vsi njeni vslužbenec na iztočnih progah s 1. decembrom desetodstotno povišanje plače. Ravno tako je storila tudi vsestranski zamievanca Rockefeljeva Standard Oil Company, katera je svojim delavecem tudi povlačila plače.

To se je pa deloma zgodilo — zlasti na iztoku — tudi radi tega, ker so se težko zadnjih let vse potrebujoče izdatno podražile, tako da se je zlasti položaj delavstva podobal. Tako razvidimo iz statističnih podatkov o ceni in porabi raznih potrebnosti in živi, da postaja vse to vedno dražje in da so današnje povprečne cene ravno še enkrat tako velike, kakor v poletju leta 1896. Povsem logično je torej, da se dandanesni za isti denar, skoraj v letu 1896, kupi lahko polovico manj blaga, nego tedaj. Povsem opravljena ekonomična zahteva je to reje, da se delavske plače ravno tako povišajo, kakor so se potrebujoče podražile. Kolikor večje pa so materijalne zahteve delavcev, tem bolje je njegovo delo, kajti to nam dokazuje boga gospodarska zgodovina Zjednjenevih držav.

Povišanje plače, katera so se sedaj dosegla brez delavskih bojev, moramo torej smatrati kot doklade podražitve in dokler se poraba blaga ne pomanjša, je to tudi za podjetnike najbolje.

Originalna oporka.

V mestu Rufachu v Elzaceji je nedavno umrl premožen posestnik Teodor Moser, ki je napravil kaj eduno oporoko. Na pokopališču si je izbral posebno mireno koticke na vzvišenem mestu. Kot prijatelj dobre, rujne kapljice je vedno sovražil vodo ter tudi po smrti ni maral, da bi mu vhačala — čevlj. Nadalje je določil:

1. Na pokrov krste mora biti steklene okence z zelenimi zaklopčecem.

2. Imeti hočem dobro obuvavo, dejati se mi mora v krsto palice, pipa in tobak.

3. Spreved se mora ustaviti na Napoleonovem trgu, kjer morajo nosilec za nekaj časa kresto odložiti. (Ta je bila njegova stalna gostilna.)

4. Med pogrebom naj moja žena sedi na stolšku tik jame, da bode moja vse dobro videti.

Pogreb se je res vrnil točno po teh željah.

TIKET za brzoparki dobiš za ktero družbo hočeš najcenejše in bodeš najsolidnejše postrežen pri Fr. SAKSERU, 109 Greenwich Str., New York, zato naj se vsak Slovenec na nega obrne.

Po nemškem vzoru.

Medtem, ko se iz Nemčije sliši le redkokdaj kaj dobrega, bila je veste o takozvanim "kepnikiem stonikom" uprav izborna. Onega čevaljarja-stonika morai bi tudi ameriški tativi imenovati svojim častnim članom, ali ga pa vsaj pri svojih daevnih opravilih posmetati. Tudi pri nas v Ameriki imamo dobre lopove. Uniforma se pri nas sicer tako ne spostavlja, zakor v Nemčiji, radi tega ima pa ljudstvo pred policejskim kolom tem večji respekt.

S pomočjo uniform bi zamogli naši roparji mnogo več opraviti nego tako in radi tega jim svetujemo, naj dajo v časopisu anonce, da potrebujejo par velikih ljudi, ki nosijo čevlje št. 14. Policejski uniform je dobiti pri vsakem kostumerju v izobilju in tudi kapitanske uniforme niso redke.

Kako bi bilo, ako bi potem uniformirani lopovi obiskali mestni zaklad in v imenu zakona konfiscirali vse mestni "bootle"?! Mi menimo, da bi se tak ekspedicija bolj izplačala, nego najboljši bančni rop s pomočjo pošte.

Tudi bi bilo dobro obiskati poštarnice, ki tam pričeti revizijo blagajne, zlasti pa one v money order departmantu. Klerke in druge vslužbene U. S. pošte bi lahko deponirali v zaporu Ludlow St.

Denar bi bilo lahko odpeljati, kajti pseudo-policijski kapitan bi lahko jednostavno pozval patrulski voz.

Najbolje bi se pa izplačal obisk v poduradu zveznega zaklada. Tukaj bi prišli roparji s poveljem, da se jim izroči toliko in toliko zlata. Taki transport se večkrat dogajajo in roparji bi bili tako malo sumljivi, kakor kak pseudo-profesor Mulačkovaljka kalibra.

Vsekako imajo roparji v Ameriki v tem pogledu še veliko polje, katero je še povsem novo.

Pismo iz Poljske.

Veliki in važni poljski teknik "Kraj", ki izhaja v Petrogradi, je prinesel v svoji najnovnejši številki z dne 12. oktobra članek pod naslovom "Zwrot Slowianszczyzny" ("Sprememba v Slovanstvu"), ki se peča z brošuro "Der Panslavismus" izšlo nedavno v Celju. Po dolgih blednjah, piše on, se vrača ideja slovenska k čistemu viru, iz katerega je izšla. Med tem, ko je vse druge Slovane hipnotizovala zunanjščina Rusije, da so ospustili prvotno čisto idejo o slovenskem v postali moskalofili, so edinstveni zatirani Poljaki to idejo gojili in niso obupali, nad prihodnostjo svojo v Slovansku. Sedaj se gubi hipnoza, ki je objemalo Slovane in praktična ideja o slovenskih opričnikih na realni podlagi, stala je spet na dan.

Potem poroča "Kraj" o navedeni brošuri v istem duhu kot "Świat slowiański" in konča: "Ideja slovenska, meglenja in nedolgočina pri njenih prvih oznanjevaleh, spačena do izročka do zatirajočega panslavizma, od raznih "Blagovoriteljnih društev" in obovezalev brutalnih sil se budi & novemu življenju, pod zavato svobode in pravice. Naj ostane

velik napad na izročilci, ki vse vključi v prebivalci so hiteli gasit v Kotorydz.

Oktroy 10. ure zvečer je spravila gospa Minska otroke spati in potem sta se pregledovali z možem v obedinjeni časnike. Naučnik zasihišči kričevajo v energično trkanje na okno.

Gospa Minska je vstala, da bi pogledala, kaj se na dvorišču gredi in je videla, da nekaj ljudi drži čuvajoča grlo in ga davi, potem ga vržejo na ulico obdelovanje z revolverjimi ročniki.

Potem je pričinil sklical vse roparje, jih prestrel po štiri in štiri in peljal iz graščine. Obrnili so se k bližnjemu gozdu in streličnemu neprenniferu na potu. Cela drama se je vrnila do pol ene ure po polnoči, v celjem času so oddali vsaj 200 strelov, a morala se več v neprenniferu menjava in naboj. Vse šipe v graščini so potolčene, vsa vrata in hišna oprava razbita, stropi in stene porisane s krogljami.

Dve uri po napadu so prišli od požara v Kotorydzu ulanci in so kljub utrujenosti in temi noči spustili naravnost za roparje. Zjutraj so se vrnili, dobili niso nikogar. Škoda v graščini znaša do 2000 rubljev; rana gospa Minska k srci ni bila nevarna.

Od drugih osob je težko ranjeni nočni čuvaj, kateremu so pobili glavo.

Zabreli je tudi jeden služabnik, ki je zbolel na streho, se prehladol in dobil življeno bolezni.

Pozneje je prišla komisija v grad

in obdelovala tudi vso vas. Uradniški

so vprašali gospoda in gospo Minsko

po imenih njunih očetov in dedov in

jih zapisali v protokol, potem so po

pisali še imena očetov vseh vaških

kmetov in odšli. S tem je bila za

deva vredno končana.

Toda vedno tudi roparji nimajo re

vojverjev na razpolago. Pomagata si

morajo torej na kakšen drugačen na

čin. Necega popoludne prideta v ne

ko varšavsko trgovino dva mlada

možka, zapreti za seboj vrata in po

čakajoči gozdu in streličnemu neprenniferu

na poti, da bi se vredno menjava in

naboj. Vse šipe v graščini so

potolčene, vsa vrata in hišna oprava

razbita, stropi in stene porisane s

krogljami.

Prezavila je vse vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko sta odšla iz trgovine, žen

ski nista molčali, ampak se drli na

vse grlo. Pritekel je mož, lastnik tr

govine, in ko je zvezel, kaj se je zbole

lil na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

zbolel na streho, se prehladol in dobil

življeno bolezni.

Toda ko je bila vredno in vredno

zabreli je tudi jeden služabnik, ki je

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Pridelil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

Pri vratih neke brivnice sloni neki črnce. Zdi se mi, da mora biti že delj časa tukaj; torej je moral zapaziti begunca. Stopim predenj, odkrijem se uljudno in vprašam, ali ni mogče videl nekogar belega gentlemana, kateri je tekel po ulici. Pokaže mi smejno dolge, hele zobe in odvrene:

"Yes, Sir! Videl sem ga. Zelo, zelo maglo je tekel. Tukaj je zginil."

Pokaže mi proti neki mali vili. Zahvalim se mu in hitom proti hiši. Zelenja vrata na vrto so zaprta. Gotovo zvonom pet minut, predno mi jih pride odpirat neki črnce. Temu povem svojo zadevo; on mi pa zapre pred nosom vrata in mrmlja:

"Najprvo massa vprašam. Brez dovoljenja masse ne odprem."

On odide, jaz pa čakam zopet kakih deset minut kot na živem oglju. Konečno se vrne in mi naznapi:

"Ne smem odpreti. Massa prepovedal. Nobenega moža danes k nam. Vrata vedno zaprtia. Hitro odidite; če boste skakali čez plot, boste massa strejal."

Tukaj sem! Kaj pa zdaj? Uredni se nsem s silo; prepričan sem, da bi v tem slučaju gospodar res strejal; Amerikanec ne razume v tem oziru nobene šale. Ne preostaja mi družega, kot iti na policijo.

Ko stopam ves razburjen po trgu, priteče neki dečko k meni. V roki ima bel listek.

"Sir, Sir," zakliče. "Počakajte! Dajte mi deset centov za ta listek."

"Od koga je?"

"Od nekega gentlemana, kateri je prišel pravkar iz te-te vile" — s tem besedami mi pokaže hišo baš nasproti, kjer sem jaz zvonil. "Pokazal je na vas in mi dal listek. Deset centov, po ga dobite."

Dan mu denar in prejmem listek. Na listku, iztrganem iz beležnice, čitam:

"Moj dragi Master Dutchman: — Ali ste prišli mogoče radi mene v New Orleans? Kot se mi dozvede, me zalezete. Jaz sem vas imel za pametnega človeka; nikdar se mi niste zdeli tako neumni, da pojedete za menoj v trdrem prepirjanju, da me vjamete. Kdo ima vsaj pol unice možganov, mora vedeti, da je to nemogoče. Vrnite se potolačeni v New York in pozdravite Master Ohlerta. Poskrbel sem, da me ne pozabi tak kmalu in upam, da se tudi vi še kriterij spomnite na najino današnje srečanje, ktero ni bilo posebno častno za vas. Gibson."

Lahko si mislite, kakšni občutki se me primejo, ko prečitam ta ljubezni listek. Zganem ga, vtaknem v žep in premal dalje. Mogoče je, da me od kje na skrivnem opazuje; zato mu ne maram privoščiti, da bi videl mojo zadrgo.

Pri tem pogledam pozorno po trgu. Gibsona ne zapazim nikjer. Črnce je izginil izpred brivnice; tudi deček ne vidim nikjer, da bi ga povprašal po Gibsonu. Vsekakor mu je bila naročeno, napo oddaji listka hitro stee.

Ko sem se pogajal za vhod v vilo, je imel Gibson dovolj časa, da je napisal popolnomo nemoteno celih triindvajset vrstic. Črnce me je malagal; Gibson se je brez dvoma noreval z menoj; še celo deček je delal tak obraz, da sem moral uganiti, da me misli tudi on malo — vleči za nos.

Začne me jeziti, ker sem bil v resnici osramočen v najvišji meri; zato ne smem policiji omeniti, da sem srečal Gibsona. Odidem hitro.

Začnem preiskavati na ta trg vodeče ulice, seveda brez uspeha; Gibson je moral vedeti, da je tukaj nevarno janj in jo je popihal. Skelepati sem mogel, da bode porabil prvo priliko in zapustil New Orleans.

To mi pride takoj na misel, kljub temu, da imam po sodbi Gibsonovi le po unice možgan; hitim v pristan, v katerem stoejo ladje, ki nameravajo odriti v kratkom. Pomagata mi dva v nadavne oblike oblečena policista — a zastonj. Jezilo me je takoj, da nisem počival, ampak preiskal vse mogoče gostilne in restavante. Šele pozno v noč se vrnam ves utrujen v svoje stanovanje in ležem.

Sanja se mi od norišnje. Na stotine norcev, samih pesnikov, mi molijo svoje rokopise, ktere naj bi pregledal. Bile so same, žaloigre, v katerih je imel kak neumen pesnik glavno ulogo. Moral sem čitati in čitati, kajti Gibson je stal z revolverjem pred menoj in mi grozi, da mi ustrelji na mestu, če bi hotel prenehati. Čitam in čitam, da mi pot vstaja po čelu. Da bi se obrisal, sezem po robec in prenehamb za trenutek — a v tem me Gibson ustrelji.

Prebudi me pok, ne dozdeven, ampak resušen. V razburjenju sem se v postelji premetal semterji v nadi, da iztrgam Gibsonu revolver iz roke; v tem boju pa prevrnem poleg postelje stojecu mizico s svetlikom, za kero pláčam drugo jutro samo osem dolarjev.

Zhudim se ves prepoten. Popijem čaj in se peljem do krasnega jezera Pontchartrain, kjer se kopljem; to me počivi. Zatem grem vnovič na lov. Pridem zopet do znane pivarne, kjer sem dan prej sedel z Old Deathom. Vstopim brez vsakega upanja, da najdem kaj sled. Prostor ni tako napoljen kot včeraj. Po mizah leži več časopisov; sežem po "Nemškem listu", kjer je že tedaj izhajal ter se drži še danes, dasi je medtem po ameriški navadi že večkrat menjal lastnika in urednika.

Brez namena prečital list v resnici, ga odprem in takoj zapazim neko pesem. Pesmi v časopisu čitam navadno nazadnje, ali pa sploh ne. Napis je jednak poglavju nekega divjega romana. To se mi takoj zameri. Glasil se je namreč: "Najstrašnejša noč". Že hočem obrniti, ko zagledam pod pesmijo podpis: "W. O." To so začetne črke Williama Ohlerta! Na to ime sem tolrikat misil, da niti v resnici niti čudnega, če sem iz teh črk izpeljaval takoj ime Williama Ohlerta. Mladi Ohlert se vendar smatra za pesnika. Ali porablja svoj čas v New Orleansu zato, da razveseljuje občinstvo s svojimi proizvodji? Mogoče so pesem zato natisnili takoj, ker jim je plačal. Če se moje dozvezanje urednički, pridem lahko po tej pesmi njemu na sled. Zato čitam:

Najstrašnejša noč

Poznaš li noč, ki lega na zemljo,
Vihar jo spremlja in nalin strašan;
Na kaže zvezde črno ti nebo,
Oko napenja, vpiša, a zaman.
Kot je temno, a jutro vendarle napoči,
Pomiri se in spavaj brez skrbki ponoči.

Poznaš li noč, ki ti živiljenje stre,
In zadnjie na te postelji položi.
Vse odpove — za čutom čut ti mre,
Sreč že ponelava — kri trdi.
Trenutki strašni — vendar jutro še zasine,
Počivaj mirno, trpi — bol i ta premine.

Poznaš li noč, ki duh ti potemni,
Da pa rešiti kopneni zaman,
Etot kaže grda v duši ti leži,
Složljev te trpineti noč in dan.
Varuj se, glej, da ne postaneš taka reva,
Ker nina moč dula, ne jutin in ne dneva.

Priznam, da me vsebina pesmi glebeko game. Mogoče je brez slovenske vrednosti, a je obupan glas nadarjenega človeka, kjer se bori zastonj z nevidnimi silami; te posegajo po njegovem duhu in ve in čuti, da mora podleti. Hitro premagam svojo ginjenost, kajti treba je za delom. Prepričan sem, da je William Ohlert zložil to pesem; pogledam v "Directory" za naslov urednika tega časopisa in grem naravnost k njem.

Uredništvo in upravnost je bilo v tistih prostorjih. Kupim si iztis časopisa in se jazim pri uredništvu, kjer zem, da so moje sluttne resnične. Neki William Ohlert je prinesel pesem prejšnji dan in prosil, da se takoj vzprejme. Ker je urednički odločil, da je dal pesem deset dolarijev s posojenjem, da pride pesem v današnji list, kjer se mi mora poslati. Njegovo obnašanje je bilo zelo dostojno; vendar pa je nekako zmeleno zrl okrog in povendarjil ponovno, da je pisana z njegovo srčno krvjo — sploh je po našava, da se razni manj ali bolj nadarjeni pesniški poslušajo podobnih izrazov. Radi pošiljalne časopisa je moral naznaniti svoj naslov, katerega mi seveda povede. Stanuje, oziroma je stanoval v neki boljši hiši in sicer v nevečernem delu mesta.

Najprvo grem domov in se napravim tako, da bi me nikdo ne spoznal; vsaj jaz sem bil prepričan o tem. Zatem grem po dva policiista, katera poslavim pred hišo, sam pa hočem iti notri.

(Dalje pr. nadaljnje.)

V slučajih nesreče

izvijenja udov, ako skoči kost iz svojega ležišča itd. rabite takoj

Dr. RICHTERJEV Sidro Pain Expeller.

On suši, zdravi in dobrovi udobnost. Imejte ga vedno doma in skrbite, da si nabaite pravega z našo varnostno znakom sidrom na etiketi.

V vseh lekarnah po 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & CO.
215 Pearl Street, New York

BRZOPARNIKI

francoski družbi, nemškega Lloydia in Hamburg-ameriške črte, kjer v katerem plujejo iz New Yorka v Evropo, in sicer:

V Havre:

La Touraine... 15. nov. ob 10. uri dop.
La Savoie... 22. nov. ob 10. uri dop.
La Provence... 29. nov. ob 10. uri dop.
La Lorraine... 6. dec. ob 10. uri dop.
La Touraine... 13. dec. ob 10. uri dop.
La Bretagne... 20. dec. ob 10. uri dop.
La Provence... 27. dec. ob 10. uri dop.

V Bremen:

Kronprinz Wilhelm
20. novembra ob 9. uri zjutraj.
Kaiser Wilhelm der Grosse
4. decembra ob 10. uri dopoldne.
Kronprinz Wilhelm
15. decembra ob 2. uri popoldne.

Za vsa druga pojasnila glede potovanja pišite pravocasne na FRANK SAKSERJA, 109 Greenwich St., New York City, kjer Vam bude točno odgovoril.

ooo

Rojaki, kjer želijo z manjšimi stroški potovati v staro domovino, se lahko poslužijo parniki Cunard in Austro-American - črte, kjer plujejo direktno iz New Yorka v Trst in Reko Karakor sodi:

Parniki Cunard črte:
Ultonia... 20. novembra ob 9.30 dop.
Carpathia... 27. novembra ob 2. uri pop.
Slavonia... 4. dec. ob 10. uri dopoldne.

Parniki Austro-American - črte:
Sofia Hohenberg... 24. novembra opoldne.
Gerty... 15. decembra opoldne.
Francesca... 22. decembra opoldne.
Giulia... 29. decembra opoldne.

Krasni poštni parniki raznovrstnih let odplujejo iz New Yorka:

V Antwerpen:
Kroonland... 21. nov. ob 9. uri dop.
Vaderland... 5. dec. ob 7.30 zjutraj.
Finland... 12. dec. ob 2. uri pop.
Zeeland... 26. dec. ob 2.30 pop.

V Hamburg:

Pennsylvania... 17. nov. ob 5. uri zjutraj.
Amerika... 22. nov. ob 10. uri dop.
Patricia... 1. dec. ob 5. uri zjutraj.
Pretoria... 8. dec. ob 9.30 dop.
France... 22. decembra opoldne.
Aug Victoria... 13. dec. ob 2. uri pop.
Graf Waldersee... 15. dec. ob 5. uri zjutraj.
Bluecher... 22. dec. ob 10. uri dop.
Pennsylvania... 29. dec. ob 4. uri pop.

V Rotterdam:

Potsdam... 14. nov. ob 2. uri pop.
Noordam... 21. nov. ob 10. uri dop.

ooo

Kdor naznani svoj prihod, po kateri je zelo žalil, da je v New Yorku, pričakuje ga naš uslužbenec na postaji, dovede k nam v pisarno in spremlja na parnik brezplačno. Ako pa došte v New York, ne da bi nam Vaš prihod naznali, nam lahko iz postaje (Depot) telefonirate po številki 127; Rector in takoj po obvestili posljeti našega uslužbenca po Vas.

Le na ta način se je možno rojakom, ki niso zmožni angleškega jezika, izogniti oderuhov in sleparjev v New Yorku.

Vožnje listke za navedene parnike prodajamo po isti ceni, kakor v glavnih pisarnah parobrodnih druž.

FRANK SAKSER
109 Greenwich St., New York City

Alojzij Cešark
59 Union Ave., Brooklyn, N.Y.

Pošilja

denarje v staro domovino

najcenejše in najhitreje.

Preskrbuje parobrodne listke, (črkarte) za razne prekomorske črte.

V zalogi ima veliko število zavarnih in nodnilih knjig.

NAZNANILLO.

Rojakom v Chicago, Ill., in okolici naznamo, da je za taomno kraj naš zastopnik Mr. MOHOR MLA-DIČ, 617 South Center Avenue, Chicago, Ill., vsled česar ga vsem toplo priporočamo.

Priznam, da je vsebina pesmi glebeko game. Mogoče je brez slovenske vrednosti, a je obupan glas nadarjenega človeka, kjer se bori zastonj z nevidnimi silami; te posegajo po njegovem duhu in ve in čuti, da mora podleti. Hitro premagam svojo ginjenost, kajti treba je za delom. Prepričan sem, da je William Ohlert zložil to pesem; pogledam v "Directory" za naslov urednika tega časopisa in grem naravnost k njem.

Uredništvo in upravnost je bilo v tistih prostorjih. Kupim si iztis časopisa in se jazim pri uredništvu, kjer zem, da so moje sluttne resnične. Neki William Ohlert je prinesel pesem prejšnji dan in prosil, da se takoj vzprejme. Ker je urednički odločil, da je dal pesem deset dolarijev s posojenjem, da pride pesem v današnji list, kjer se mi mora poslati. Njegovo obnašanje je bilo zelo dostojno; vendar pa je nekako zmeleno zrl okrog in povendarjil ponovno, da je pisana z njegovo srčno krvjo — sploh je po našava, da se razni manj ali bolj nadarjeni pesniški poslušajo podobnih izrazov. Radi pošiljalne časopisa je moral naznaniti svoj naslov, katerega mi seveda povede. Stanuje, oziroma je stanoval v neki boljši hiši in sicer v nevečernem delu mesta.

Najprvo grem domov in se napravim tako, da bi me nikdo ne spoznal; vsaj jaz sem bil prepričan o tem. Zatem grem po dva policiista, katera poslavim pred hišo, sam pa hočem iti notri.

(Dalje pr. nadaljnje.)

Cenik knjig,

KATERE SE DOBE V ZALOGI FRANK SAKSER-JA, 109 GREENWICH STREET, NEW YORK.

MOLITVENIKI

Dušna paša (spisal škof Fr. Baraga), platino, ručeca obresa, 75c, fina vezava, zlata obresa, \$1.00.

Jezus in Marija, vezana v slonovo kost \$1.50.

Ključ nebeskih vrat, vez. v slon. kost \$1.50.

Mali duhovni zaklad, v polusnje vez., zata obresa 80c.